

Vježbanje u pobožnosti

Ključni stih: „Svjetovne pak i bablje priče odbijaj! Vježbaj se u pobožnosti! Uistinu, tjelesno vježbanje malo čemu koristi, a pobožnost je svemu korisna jer joj je obećan život – sadašnji i budući.“

1. Timoteju 4:7,8

Izabrani tekstovi: 1. Timoteju 4:7-16

U Pavlovoj prvoj poslanici Timoteju, apostol ga naziva „pravim sinom u vjeri“. (1. Timoteju 1: 1-2) Postoje dokazi da je Timoteju nedostajalo samopouzdanja kada ga je Pavao prvi put pozvao da stupi u službu. Apostol ga je potom podsjetio na vjeru koju su pokazale njegova majka i baka te da se ne podvrgne „duhu bojažljivosti“. (2. Timoteju 1: 5-7) U drugoj prilici, Pavao je zamolio Korinćane da ne zastrašuju Timoteja kada ga posjeti, pokazujući svijest o njegovoj mogućoj nesigurnosti. (1. Korinćanima 16: 10) U našem Izabranom odlomku iz Svetog pisma, apostol potiče Timoteja: „Nitko neka ne prezire tvoje mladosti.“ (1. Timoteju 4: 12) Iako osobne prirode, Pavlova ohrabrenje Timoteju može se primijeniti na svakog člana crkve.

U našim Ključnim stihovima, Pavao potiče Timoteja da razmotri suprotnost između tjelesne vježbe i pobožnosti. „Tjelesno vježbanje malo čemu koristi, a

pobožnost je svemu korisna jer joj je obećan život.“ Mnoge studije pokazale su psihološke koristi tjelovježbe, uključujući smanjenje simptoma depresije i anksioznosti, smanjenje razine stresa te povećano samopoštovanje i samopouzdanje. Pavao ne odbacuje tjelesnu tjelovježbu kao gubitak vremena, već je preporučuje kao vrijednu. Drugdje apostol navodi da je naše tijelo hram Duha Svetoga kojeg je Bog dao i otkupio dragocjenom krvlju Kristovom. Stoga bismo trebali slaviti Boga održavajući se spremnima za njegovu službu.—1. Korinćanima 6: 19, 20

Nakon što je priznao praktičnu vrijednost tjelesne vježbe, Pavao odmah naglašava superiornost vježbanja „za pobožnost“. Podsjeća Timoteja na njegove pastoralne obveze, ne zato što ih je zaboravio ili zanemario, već da ga potakne da nastavi na taj način. Kaže Timoteju da uputi crkvu da odbije i odbaci sva profana i mitska učenja te da potiče na vježbanje istinske pobožnosti. Treba poticati braću da priznaju Božju vjernost i vide prihvatljivost božanske poruke. Timotej treba podsjetiti vjernike na povlasticu rada i trpljenja pogrda radi Krista. Treba ih naučiti da se „pouzdaју u Boga živoga, koji je Spasitelj svih ljudi“.—1. Timoteju 4: 7-10

Pavao govori mladom Timoteju da „bude uzor vjernicima.“ (vs. 12) Njegove riječi, ponašanje, ljubav, duh, vjera i čistoća trebaju biti uzor, ne samo u javnom govoru, već i u svakodnevnim životnim poslovima. Takav primjer mora započeti iznutra, u njegovom srcu i umu. Zatim se unutarne milosti njegovog kršćanskog karaktera trebaju očitovati izvana u njegovom govoru, ponašanju i djelima.

Pavao zaključuje svoju opomenu Timoteju rekavši: „Dok ne dođem, posveti se čitanju, ... poučavanju. Ne zanemari milosnog dara koji je u tebi, ... Oko toga nastoj, sav u tom budi.“—vss. 13-15

Poziv i vjernost svakog kršćanina počivaju na načelima „pravednosti i svetosti istine“. (Efežanima 4: 24) Vjernici su pozvani odražavati Božji karakter: „Kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju.“—1. Petrova 1: 15 ■